

РЕШЕНИЕ

№ 3889

гр. София, 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 18.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **8927** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.91, ал.2 от АПК.

Делото е образувано по жалба на Ж. Ц. М., подадена в качеството ѝ на управител на [фирма], срещу Отказ на главния архитект на Столична община да оттегли Заповед №РА50-782 от 21.10.2020г., с която е дадено разрешение да се изработи проект за изменение на подробния устройствен план за регулация и застрояване и работен устройствен план на урегулиран поземлен имот (УПИ) V-432,440,1044,1045,1046 в кв.43, м.“К. вада“, по плана на [населено място].

Отказът е обективизиран в писмо с изх.№САГ20-ГР00-1193-[13] от 10.08.2021г., издадено от главния архитект на Столична община.

Жалбоподателката Ж. Ц. М., управител на [фирма] обжалва отказа като незаконосъобразен административен акт, като поддържа, че са били налице всички предпоставки за оттегляне на заповедта за разрешаване на изработване на ПУП за изменение на регулацията и застрояването на имота. Подробни съображения доразвива в представени писмени бележки. Излага доводи за незаконосъобразност на заповедта за разрешаване за изработване на ПУП. Мотивира правния си интерес от оспорването на отказа и искането за оттегляне на заповедта за разрешаване изработване на нов ПУП с обстоятелството, че се спира приложението на действащия ПУП, което я засяга неблагоприятно. Сочи, че не е била уведомена за производството по разрешаване на изработването на нов ПУП, още по-малко е дала съгласие като засегнат собственик. Счита, че заповедта не е влязла в сила, тъй като не е била

съобщена на всички заинтересовани лица, включително и на нея самата, а е разбрала за издаването ѝ случайно. Счита, че обявяването на заповедта – каквото се твърди, че е извършено – на електронната страница на главния архитект, както и в районната общинска администрация, не изпълнява изискването на закона за съобщаване на заповедта, предвид обстоятелството, че достъпът до сградата на СО, район “Т.” е бил ограничен поради ковид пандемията. Сочи, че тя самата не е обжалвала заповедта пред съда, но след като е узнала за нея е подала искане до главния архитект да я оттегли, като е посочила доводите за незаконосъобразност. Счита, че след като заповедта не е влязла в сила, няма пречки главният архитект да я преразгледа и да я оттегли по реда на чл.91, ал.1 от АПК . А ако главният архитект счита, че заповедта е влязла в сила, е следвало да разгледа искането по реда на чл.99 от АПК и да отмени заповедта поради липсата на законоустановените предпоставки за изменение на влязъл в сила ПУП, което е съществено нарушение на изискването за законосъобразност на акта. В тази връзка сочи, че специалният ЗУТ не съдържа забрана актовете по градоустройството да бъдат преразглеждани и оттегляни от органа, щом се установи, че нарушават закона.

Ответникът – главният архитект на Столична община, чрез пълномощника си юрисконсулт П. А., оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че не са налице предпоставките за оттегляне на заповедта по чл.91, ал.1 от АПК, тъй като не е подадена жалба срещу заповедта и административният орган не може да упражни правото си на отзив. Сочи, че заповедта се съобщава по реда на чл.124б, ал.2 от ЗУТ, който не предвижда лично съобщаване на заинтересованите лица.

Заинтересованата страна [фирма], чрез пълномощника си адвокат Е. А. оспорва жалбата срещу отказа като процесуално недопустима. Счита, че писмото не представлява индивидуален административен акт, който да подлежи на съдебен контрол. Твърди, че при липса на подадена жалба срещу заповедта за органа не възниква нито право, нито задължение да преразгледа заповедта и да я оттегли. Счита, че с искането за оттегляне на заповедта за разрешаване за изработване на изменение на влезлия в сила план за регулация и застрояване (ИПРЗ) се цели да се поднови срокът за обжалването ѝ, който е изтекъл. Счита, че искането за оттегляне на заповедта също се явява просрочено, тъй като е подадено много след влизане в сила на заповедта. Евентуално, оспорва жалбата като неоснователна.

Заинтересованата страна К. Х. Г., чрез пълномощника си адвокат С. Б., оспорва жалбата по съображенията, поддържани от ответника и от заинтересованата страна [фирма].

Заинтересованите страни Е. Й. П. и С. Й. Г. поддържат жалбата по съображенията, изложени от жалбоподателката.

Заинтересованите страни Й. В. Ш. и Б. В. Г. не изразяват становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установени факти:

Всички относими към предмета на делото факти се установяват от приетите административна преписка и писмени доказателства.

Жалбоподателката, в качеството си на [фирма], е съсобственик заедно със заинтересованите страни С. Й. Г. и Е. Й. П. на поземлен имот с идентификатор 68134.1007.1695, стар номер по предходен план 440, кв.43 в м.“К. вада“, С. - видно от представената скица от кадастралната карта и извлечението от кадастралния регистър и представения Нотариален акт за продажба на недвижим имот, вписан в Службата по вписванията под акт №140, том L., дело 21115, вх.рег.№26532/11.06.2013г.

Заинтересованите страни Й. В. Ш. и Б. В. Г. са съсобственици на имот с пл.№1044 в кв.43, м.“К. вада“, съгласно Нотариален акт №155, том L., дело 40537, вх.рег.52685 от 23.12.2003г. Съгласно Договор за доброволна делба от 23.12.2003г., вписан под акт №52, том XXIII, Й. В. Ш. е собственик на сградата, построена в имот с пл.№1044. В кадастралната карта имотът е нанесен с идентификатор 68134.1007.520.

Заинтересованата страна [фирма] е собственик на идеални части от поземлен имот с идентификатор 68134.1007.2149, представляващ част от поземлен имот с пл.№1045 в кв.43, м.“К. вада“ – видно от представената скица от кадастралната карта и записа в кадастралния регистър.

Заинтересованата страна К. Х. Г. е собственик на идеални части от поземлен имот с идентификатор 68134.1007.521 със стар номер по предходен план 432 в кв.43, м.“К. вада“ – видно от представената скица от кадастралната карта и записа в кадастралния регистър.

Действащият план за регулация и застрояване за кв.43 е одобрен с Решение №45 по Протокол №24/30.03.2001г. на Столичния общински съвет (потвърден и поправен с последващи актове) – графичната част от плана е представена на лист 168 от делото. Видно от плана част от имота на жалбоподателката попада в регулационните граници на УПИ V-432,440,1044,1045,1046, ведно с имотите на К. Х. Г., Й. В. Ш., Б. В. Г. и [фирма]. Останалата част от имота на жалбоподателката попада в регулационните граници на УПИ VI-440. Отреждането на УПИ V-432,440,1044,1045,1046 е за жилища, обществено обслужване, хотел, магазини, офиси, заведения, паркинги, гаражи, ателиета и трафопост. Съществуващите сгради в имотите не са предвидени за запазване. Предвидено е ново свързано застрояване с УПИ VI-440 с преход в етажността от 2м+5 към 2м+6.

К. Х. Г., Й. В. Ш., Б. В. Г. и [фирма] са подали заявление до главния архитект на СО с вх.№САГ20-ГР00-1193/18.06.2020г., с което са поискали да им се даде разрешение да изработят проект за ПУП – ИПРЗ, като регулацията на имоти с идентификатор 68134.1007.521 и 68134.1007.520 се проведе по имотните граници, а имоти с идентификатори 68134.1007.2149 и 68134.1007.1694 се обединят в общ УПИ VIII. Представено е мотивирано предложение и проект. Видно от проекта не се засягат имотните граници на имота на жалбоподателката и не се променя характерът на застрояването – свързано по страничните регулационни линии със същия преход в етажността към УПИ VI-440.

Със Заповед №РА50-782 от 21.10.2020г, издадена на основание чл.135, ал.3 от ЗУТ, главният архитект на СО е разрешил да се изработи проект за изменение на ПРЗ. По делото няма данни жалбоподателката и заинтересованите страни С. Й. Г. и Е. Й. П.

да са били уведомени за производството по даване на разрешение за изработване на ПУП –ИПРЗ. Няма представени доказателства за съобщаване на издадената заповед по реда на чл.124б, ал.2, във връзка с чл.136, ал.7 от ЗУТ – чрез обявление, което се поставя на определените за това места в сградата на общината, района или кметството, както и на други подходящи места в съответната територия - предмет на плана, и се публикува на интернет страницата на общината. Представената от адв.А. разпечатка от сайта на Направление „Архитектура и градоустройство“ не установява датата, на която е обявена заповедта.

Жалбоподателката твърди, че е узнала за заповедта едва през юли 2021г., но изрично заявява в съдебното заседание, че не е оспорила заповедта по съдебен ред.

Жалбоподателката е подала Искане с вх.№САГ20-ГР00-1193-[10] от 12.07.2021г.до главния архитект на СО, с което е поискала той да оттегли Заповед №РА50-782 от 21.10.2020г поради допуснати нарушения на закона и наличие на отменителните основания по чл.146 от АПК, подробно изложени в искането.

Главният архитект на СО е разгледал искането по същество, като с писмо изх.№САГ20-ГР00-1193-[13] от 10.08.2021г. е отговорил на изложените аргументи и е приел, че не са налице основания за оттегляне на заповедта.

Правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Предмет на настоящото производство е изричният отказ да се оттегли Заповед №РА50-782 от 21.10.2020г., а не самата заповед. Обжалваното писмо има характер на индивидуален административен акт, тъй като с него се разглежда по същество отправено до органа искане за издаване на друг административен акт, ergo то засяга права и законни интереси на адресата. Срокът за обжалване на отказа не е обвързан със срока за обжалване на заповедта и всички наведени от страните аргументи в тази връзка са неотнормирани.

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК от адресата на акта, което я прави процесуално допустима.

По основателността на жалбата

Съгласно чл.135, ал.6 от ЗУТ заповедта, с която се допуска да се изработи проект за изменение на плана, спира прилагането на действащите устройствени планове в частите, за които се отнасят. Затова за жалбоподателката е бил налице правен интерес да обжалва тази заповед, но тя не е упражнила правото си на жалба, а вместо това е подала искане за оттегляне на заповедта.

Принципът за стабилност на административните актове е основен принцип на административното право и процес. Веднъж постановен, административният акт не може да бъде оттеглян, отменен или изменен по волята на административния орган, който го е издал. Това може да стане само в изрично посочени от закона случаи и по предвидения за това ред – чрез оттегляне на акта при упражняване на право на отзив или чрез отмяната му или изменението му при възобновяване на административното производство.

Оттеглянето на акта е правен способ за самоконтрол на административния орган, въведен от законодателя в изпълнение на принципа за бързина и процесуална

икономия (чл.11 от АПК), но той е приложим само при подадена жалба срещу акта и то в кратък срок, след изтичането на който органът е длъжен да изпрати жалбата в съда, ако не е намерил основания за оттегляне на акта, а ако го е оттеглил – на обжалване пред съда ще подлежи новият административен акт. Разпоредбата на чл.91, ал.1 от АПК изрично посочва, че 7-дневният срок, в който издателят на акта може да упражни правото си на отзив, започва да тече от получаването на жалбата или протеста – поради това и редът за подаване на жалбата срещу акта е чрез органа, който го е издал. При липса на подадена жалба за органа не възниква изобщо право на отзив и той не разполага с правомощието да преразгледа акта и да го оттегли. Ако стори това, той нарушава принципа за стабилност на административния акт. Настоящият случай попада точно в тази хипотеза. Административният орган не е дължал изобщо произнасяне по искането, независимо от това дали срокът за жалбата е изтекъл или не. По тези съображения, по аргумент от по-силното основание, отказът на органа да преразгледа акта следва да бъде потвърден.

Неоснователни са наведените доводи от жалбоподателката във връзка с приложимостта на чл.99 от АПК. Аргументи в тази връзка са изложени за първи път в писмените бележки, представени след приключване на устните състезания, но за пълнота на изложението съдът ще ги обсъди, тъй като те кореспондират с твърденията на насрещните страни, че заповедта за разрешаване на изработване на ПУП-ИПРЗ е влязла в сила. Отмяната на влязъл в сила административен акт, който не е обжалван пред съда, е извънреден способ за контрол, който е възможен само на изчерпателно посочените в чл.99 основания и само по инициатива на ограничен кръг лица. Възобновяването на административното производство пряко влияе на стабилността на акта, затова и законодателят е ограничил лицата, които могат да искат възобновяване. Съгласно чл.100 от АПК възобновяването на административното производство на основание по чл.99, т.1 – когато съществено е нарушено някое от изискванията за законосъобразността на акта, може да се направи само по инициатива на органа, който е издал акта, прокурора или омбудсмана, и то само в 3-месечния срок по чл.102, ал.1 от АПК. Това е, тъй като лицата, неблагоприятно засегнати от акта, имат право на жалба. Те имат право да искат възобновяване на основанията по чл.99, т.2-т.7 от АПК в 3-месечния срок по чл.102, ал.2 от АПК. Искането за възобновяване се разглежда по реда на глава шеста – оспорване на актовете по административен ред с участието на другите засегнати страни. В случая жалбоподателката не е отправила искане за възобновяване на производството по надлежния ред и на посочените основания и такова производство не е проведено. Доводът на жалбоподателката, че административният орган е следвало служебно да преквалифицира искането за оттегляне на заповедта като искане за възобновяване на административното производство по реда и на основанията на чл.99, т.1 и/или на някое от основанията по т.2- т.7 не намира опора в закона.

По изложените съображения жалбата срещу отказа на главния архитект на СО да оттегли Заповед №РА50-782 от 21.10.2020г се отхвърля като неоснователна.

Страните не претендират разноски, поради което съдът не се произнася по разноските.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 38^{-и} състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ж. Ц. М., подадена в качеството ѝ на управител на [фирма], срещу Отказ на главния архитект на Столична община да оттегли Заповед №РА50-782 от 21.10.2020г., обективиран в писмо с с изх.№САГ20-ГР00-1193-[13] от 10.08.2021г., издадено от главния архитект на Столична община.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: